

VAR – igen, igen...

Vi kommer ikke udenom, at VAR stjæler en del overskrifter i disse tider, fortjent eller ej. Meget bundet i en misforståelse af, hvad VAR egentlig kan og må blande sig i (scoringer, udvisninger, offsider og forveksling af spillere), men der er da ganske rigtigt også faktuelle fejl. Men igen er det, som om man fokuserer på det negative – jeg har for eksempel ikke set nogen brokke sig over et annulleret Sparta Prag-mål i kampen mod FCK tirsdag. Helt korrekt, for det er også VARs opgave i forbindelse med scoringer at se på, om der har været forseelser i fasen op til målet (stadig klare og tydelige – ikke noget, som er 50-50 eller borderline).

Men det laver ikke om på, at der sker fejl fra tid til anden – beklageligt, men sådan er livet. Angribere scorer heller ikke hver gang, de har en friløber – og et enkelt forsvarsskud fra tid til anden lever man også med. Men af en eller anden grund synes det at være en udbredt opfattelse, at VAR er ufejlbarligt. VAR er ikke sat i verden for dømmen i kampen for anden gang – VAR er der for at fange de helt åbenlyse fejl – og det kikker så også engang imellem, hvilket er yderst beklageligt, men er en del af gamet, når vi taler om mennesker. Det er immervæk mennesker, som sidder i VAR-bilen, lige så vel som det er mennesker, der løber rundt inde på banen. Jeg kan blive så træt, når jeg hører bemærkningen om, at nu har VAR dømt et straffespark. Nej, det har VAR ikke. VAR dømmes ikke noget som helst (bortset fra rent faktuelle beslutninger – er en bold inde eller ude, og er der en offside-position eller ej).

Ellers vil VAR kalde dommeren ud til et review ved skærmen, og så er det ham, der træffer afgørelsen. Dommeren tager den første afgørelse på banen. Han kan eventuelt få hjælp fra en ven i VAR-vognen, og så er det ham, der tager den endelige afgørelse. Der har også bredt sig en opfattelse af, at så snart dommeren bliver kaldt til skærmen, kan man forvente en ny kendelse. Sådan er det ofte, men der er også masser af eksempler på, at dommeren efter at have gænsket situationen fastholder den oprindelige kendelse.

Den forgangne weekend bød godt nok på masser af giftige situationer. Vi er langt fra færdige med at validere runden, så jeg vil nøjes med at koncentrere mig om et par centrale situationer i et par kampe. Hvis vi starter med FCKs kamp mod OB lørdag, er der ved et af FCKs mål en nærkontakt i straffesparksfeltet, uden at det fører til indgreb. Som jeg ser situationen fra den dybe lænestol, aner jeg ikke uråd. Der er som altid bunkebryllup i straffesparksfeltet, og det står jo ingen steder skrevet, at man skal flytte sig for at give modspilleren plads. Man er berettiget til at indtage den græstørve, som man nu engang gør.

Til gengæld klapper fælden, hvis man derefter bevæger sig for at spærre en forsvarsspiller vejen, for så taler vi om en ulovlig spærring (eller screening, som man sikkert ville sige i håndboldkredse). Den burde man nok have kaldt dommeren ud for at se nærmere på – i stil med FCKs kamp i Prag – hvorefter jeg er sikker på, at det mål ville blive annulleret.

AGF mod Silkeborg var i den grad ikke for små børn med den hæsblæsende afslutning. Forinden er AGF formentlig blevet snydt for et straffespark i forbindelse med et benspænd (hvem spiller egentlig bolden først). Men så kommer vi til straffesparkssituationen langt inde i overtiden. AGF får tilkendt et straffespark for hånd på bolden. Hvis vi lige tager det først, er det helt standard, at en lodret arm for at tage fra er tilladt. Det afgørende ville så være, om armen efterfølgende bevægede sig efter bolden – hvilket ville være en fuldt forståelig refleks. Men reflekser beskæftiger fodboldloven sig ikke med.

Det kræver indtil flere vinkler at konstatere, at der ikke er nogen selvstændig bevægelse fra armen mod bolden. Så straffesparket er skævt. Næste trin er omsparket, efter at det oprindelige straffespark er blevet brændt.

Her er til gengæld intet at komme efter. Faktisk er det en standard-VAR opgave at se på målmandens placering ved straffespark, netop fordi det er en så afgørende situation. I sparkeøjeblikket skal målmanden have minimum en fod på mållinjen eller foran, eller en fod på mållinjen og en bagved. Men aldrig to fødder foran mållinjen. Reglerne blev lempet for et par år siden for at give målmanden et fair spillerum, eftersom angriberen jo kan finte i sit tilløb, som vi så det i Cho's tilløb til FCM-kampen tidligere på ugen. Det er der intet ulovligt i. Til gengæld blev det også indskærpet, at når nu målmanden havde fået lidt ekstra spillerum, skulle der også skrives ind, hvis han røg ud over grænserne. Og det er det, der sker her. Ingen vil betvivle, at Silkeborgs målmand har begge fødder foran stregen. Så kan vi altid diskutere, hvor bagatelgrænsen er – men det er en anden historie. Ligesom det kan diskuteres, hvorfor flere straffespark så ikke bliver dømt om. Men man kan jo ikke bebrejde en dommer, at han faktisk gør, hvad han skal efter reglerne.

Videre til England og Manchester United og Wolverhampton, hvor vi havde noget, der nærmest lignede et røverisk overfald fra Uniteds målmand, der nærmest brusede tværs igennem en Wolves-angriber: Dommerafdelingen i Premier League har været ude at beklage, og det forstår jeg godt. Men lad os lige starte med det dommermæssige: målmanden har ikke nogen specielle rettigheder i forhold til andre spillere på det punkt. Begår man en forseelse, det være sig farligt spil eller det, der er værre, klapper fælden. Så det ligner et straffespark – og så et gult kort (og heller ikke mere).

Næste trin er, at dommeren (og VAR-dommeren) er pillet af næste runde. Mange har haft travlt med at rubricere det som en straf. Men der er mere i det end det. Ingen dommer er nogensinde blevet bedre af at sidde udenfor og kukkelure. Princippet herhjemme er at give dommeren en pause væk fra rampelyset (og det gælder også VAR-dommeren). Men har uden tvivl også brug for lige at reflektere og sunde sig (for rampelyset derovre er jo om muligt endnu værre end her). Men den er grim, når man ser den på TV.

Nu er det minsandten blevet tid til et par ugers tiltrængt ferie, så det næste par uger må man nøjes med lidt revideret arkivmateriale.

Jeg er tilbage i starten af september.